

Paa Grund af Avarantæneetablissementets Neblæggelse vil han nu blive entlediget som Kommandant, og det har derfor været taget under Overveielse af Justitsministeriet og Indenrigsministeriet, hvorvidt der ved hans Entledigelse fra bemeldte Post maatte tilkomme ham Vartpenge eller Pension af den ham i fornævnte Egenstab tillagte Lønning og Emolument. Da Pladskommandantposten neblægges, vilde det vel være meest stemmende med de almindelige Regler, at der tillagdes ham Vartpenge, beregnede paa den i Lov af 5te Januar 1851 forestrevede Maade og for det deri bestemte Tidsrum. Men paa Grund af de særegne Forhold, der ere tilstede i nærværende Tilfælde, har Ministeriet fundet det rettest, at der istedet derfor tillægges ham en extraordinær Pension. Deels oppebærer han nemlig allerede Pension fra den Embedsstilling, som han tidligere har haft, deels er han i en Alder, der ikke levner ham synderligt Haab om, at han paant vil blive ansat i Statens Tjeneste. Men hvad der imidlertid mere end disse Omstændigheder, der, hvad Ministeriet erkjender, ikke ere afgjørende, har bestemt Ministeriet til at foreslaae ham tillagt en extraordinær Pension, er den Tvivl, som der kan reises om, hvorledes hans Vartpenge og eventuelt hans Pension ville være at bestemme. Kapitainlieutenant Krügers Gage som Pladskommandant har nemlig væsentligt bestaaet i Diætpenge. Nu indeholder vel Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 4 Art. 3 den Bestemmelse, at Diætpenge ikke komme i Betragtning ved Beregning af Vartpenge eller Pension, og naar denne Bestemmelse bogstavelig skal følges, vil han saaledes forsaavidt hverken være berettiget til at erholde Vartpenge eller Pension. Det maa imidlertid erkjendes, at de ommeldte saakaldte Diæter i dette Tilfælde ere af en ganske særegen Karakter. De have nemlig deres Oprindelse af, at der tidligere kommanderedes en i Sædeten staaende Officer til Kommandant, hvilken Officer beholdt sin Lønning og sit Avancement til de høiere Charger, hvorimod Kapitainlieutenant Krüger er ud-

traadt af Marinens Detail med en Pension, hvis Størrelse ved allerhøieste Resolution af 25de Juli 1847 blev bestemt til 840 Rd. om Aaret, og han har derfor ikke havt Grund til at formode Andet, end at den nye Stilling vilde være livsvarig for ham og i Forbindelse med den nævnte Pension sikke ham en fast aarlig Embedsindtægt, som erstattede hans ellers forventede Avancement i Marinen.

Saaavel Justitsministeriet som Indenrigsministeriet have derfor fundet, at om det end stiller sig tvivlsomt, hvorvidt Kapitainlieutenant Krüger har noget Retskrav paa, at de ham tillagte Diætpenge tages i Betragtning ved Beregningen af hans Vartpenge eller eventuelle Pension, taler dog Billighed i høi Grad for, at der tages noget Hensyn til denne Indtægt, saaledes at der deels af den, deels af de Emolumenter, som han i Egenstab af Pladskommandant har haft, tillægges ham en extraordinær Pension af 600 Rd. aarlig.

§ 2.

Da det fandtes for bekvæmligt at ansætte en særegen Præst paa Avarantæneetablissementet paa Den Ryholm, der iøvrigt ikke henhører under noget bestemt Sogn paa Samsø, blev det ved allerhøieste Resolution af 17de Februar 1838 paalagt den residierende Kapellan ved Besfer og Onsberg Menigheder at holde Prædiken og udføre de andre ministerielle Forretninger paa Avarantæneetablissementet mod et Vederlag af 100 Rd. aarlig af Statskassen. Da det ommeldte residierende Kapellan i Aaret 1847 var bleven forandret til et personligt Kapellan, blev det imidlertid ved den allerhøieste Confirmation af 24de Februar 1853 for den beskaffede personlige Kapellan Julius Ferdinand Bjerager Langhoff ligeledes paalagt ham at udføre Prædiken og de andre ministerielle Forretninger paa Avarantæneetablissementet mod af dette at udbetales de ommeldte 100 Rd. aarlig, hvilke i den allerhøieste Resolution udtrykkelig betegnes som en fra hans Embedsindtægter som personlig Kapellan forfælselig særegen Indtægt.